

KURAN'LA YOLCULUK

SALIH İNSANLARDAN BİR DEMET

ALLAH'IN KULLARINDAN BİR KUL HZ. HIZIR

«Her bilenin üstünde daha çok bilen biri vardır.» (Yusuf Suresi 76)

HZ. HIZIR

- Dünya hayatı dağdağalıdır. Çile ve imtihanlarla dolu bu hayatta insanoğlunun tutunacak dalı ve kurtuluş umudu, Allah-u Teala'yı hatırlamak ve onun rızası dairesinde hareket etmek için çabalamaktır.
- Cenab-ı Hak, bu yolculuğumuzda bize yol gösterip ışık tutacak pek çok kıssayı aziz kitabında derc eder ve şöyle buyurur:
- ***“Andolsun onların (geçmiş peygamberler ve ümmetlerinin) kıssalarında akıl sahipleri için pek çok ibretler vardır. (Bu Kur'an) uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat o, kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi açıklayan (bir kitaptır); iman eden toplum için bir rahmet ve bir hidayettir.”*** (Yusuf Suresi 111)
- Bu kıssalardan biri de Hz. Musa aleyhisselam ile Hz. Hızır'ın kıssasıdır. Resul-i Ekrem aleyhisselatu vesselam Übey b. Ka'b'dan rivayet edilen bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

HZ. HIZIR

- “Musa, İsrâiloğulları’na hitap etmek üzere doğruldu ve insanların en bilgininin kim olduğunu sordu ve (kendisi) cevapladı:
- ‘En bilgin kimse, benim’. Allah ona ilim vermediği için onu itab etti ve ‘iki denizin birleştiği yerde bulunan kullarımdan biri, senden daha bilgilidir’ diye vahyetti.
- Musa ‘Yâ Rabbi onu nasıl tanırım’ diye sordu. Cevâben ‘sepete bir balık koy, balığı kaybettiğin yerde onu bulacaksın’ denildi.
- Musa (a.s), yanında bir sepet içinde balığı taşıyan genç Yûşa’ b. Nûn ile yola çıktı. Sonunda bir kayanın yanına vardılar ve başlarını koyup uyudular. Balık sepetten çıktı.
- **(Balık) denizde yolunu tutup sıyrılıp gitti.** (Kehf Suresi 61)

HZ. HIZIR

- Onlar uyandıklarında yol arkadaşı balığın durumunu haber vermeyi unuttu. Musa ve genç yardımcısı günün ve gecenin kalan kısmında yürüdüler.
- ***“Oradan uzaklaştıklarında Musa beraberindeki gence, “Öğle yemeğimizi getir, bu yolculuğumuzdan dolayı çok yorgun düştük” dedi.”*** (Kehf Suresi 62)
- Musa, emrettiği yeri aşana kadar bir işaret bulamamıştı. Genç ona:
- ***“Gördün mü! Kayaya sığındığımız sırada balığı unutmuşum. –Doğrusu onu sana söylememi bana ancak şeytan unutturdu- Balık şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti” dedi.”*** (Kehf Suresi 63)
- ***“Musa: “İşte aradığımız bu idi” dedi. Bunun üzerine tekrar izlerini takip ederek gerisingeri döndüler.”*** (Kehf Suresi 64)

HZ. HIZIR

- Kayanın yanına vardıklarında, orada elbisesine sarılmış -ya da sarılmakta olan bir adam buldular.
- Musa selam verdi, Hızır 'ben senin toprağındaiken selam öyle mi?' diye cevap verdi. Musa 'ben Musa'yım' dedi. Hızır 'İsrâîloğulları'nın Musa'sı mı diye sordu'. 'Evet' dedi Musa ve ekledi:
- **"Sana, doğru yol olarak öğretilen ilimden bana da öğretmen için sana tabi olayım mı?" dedi.**" (Kehf Suresi 66)
- O da (Hızır) şöyle cevapladı: **"Doğrusu sen benim beraberimde sabretmeye asla muktedir olamazsın"** (Kehf Suresi 67)
- Sonra sözlerine şöyle devam etti: 'Ey Musa ben Allah'ın bana öğretip de senin bilmediğin bir ilme sahibim, sen de Allah'ın sana öğrettiği ve fakat benim bilmediğim bir ilme sahipsin'

HZ. HIZIR

- **“O da (Musa): İnşallah sabrettiğimi göreceksin, sana hiç bir işte karşı gelmeyeceğim, dedi.”** (Kehf Suresi 69)
- **“O da (Hızır) şöyle dedi: “O halde, eğer bana tabi olacaksan, ben sana söylemedikçe hiçbir şey hakkında bana soru sormayacaksın”** (Kehf Suresi 70)
- Böylece (Hızır ile Musa) deniz kenarından yürüyerek yola koyudular. Gemileri yoktu. Bir gemi geldi ve onları götürebileceklerini söylediler. Onlar Hızır’ı tanıdı ve adamlar ücretsiz olarak onları gemiye aldılar. Hızır geminin tahtalarından birini sökmeye başladı ve gemiye delik açtı. Musa şöyle dedi:
- **“Sen onu içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu, şaşılacak bir iş yaptın.”**
- **“Ben, sana; yaptığım şeylere dayanamazsın, demedim mi? dedi.”**
- **(Musa): “Unuttuğum şeyden dolayı bana çıkışma, gücümün yetmediği şeyden beni sorumlu tutma, dedi.”** (Kehf Suresi 71-73)

HZ. HIZIR

- Resulullah (s.a.v) şöyle buyurdu: Bu, Musa'nın ilk unutmması idi. Sonra devam etti:
- 'Bir serçe geldi ve geminin direğine kondu. Gagasıyla denize bir iki dalış yaptı. Hızır, 'Ey Musa, Allah'ın ilmi yanında benim ve senin ilminin azlığı, bu serçenin gagasıyla denizden aldığı kadardır' dedi.
- Sonra gemiden ayrıldılar ve yollarına yürüyerek devam ettiler. Derken başka çocuklarla oynayan bir çocuk gördüler. Hızır eliyle çocuğun kafasından ve onu öldürdü.'
- ***"Nihayet bir erkek çocukla karşılaştıklarında, adam (hemen) onu öldürdü. Musa, "Bir cana karşılık olmaksızın suçsuz birini mi öldürdün? And olsun çok kötü bir iş yaptın!" dedi."***
- ***(O zat (Hızır) şöyle) dedi: "Ben sana beraberimde sabretmeye asla muktedir olamazsın demedim mi?"*** (Kehf Suresi 74-75)

HZ. HIZIR

- Bu (ikincisi), daha tekitli bir söyleyiştir. Bunun üzerine:
- **“(Musa): "Eğer, dedi, bundan sonra sana bir şey sorarsam benimle arkadaşlık etme. (O takdirde) tarafımdan mazur sayılırsın.”**
- **“Ve bunun üzerine yeniden yola koyuldular; derken, bir kasaba halkıyla karşılaştılar; onlardan yiyecek bir şeyler istediler; ama bu ahali onlara konukseverce davranmaya hiç yanaşmadı. Ve bu (kasabada) yıkılmak üzere olan bir duvar gördüler; (Hızır) onu hemen onarıverdi; (Musa bunu görünce:) "Eğer dileseydin, bu iş için bir ücret alabilirdin" dedi.”** (Kehf Suresi 76-77)
- **"İşte, dedi, bu benimle senin ayrılışımızdır. Sana üzerinde asla sabredemediğin şeylerin iç yüzünü haber vereceğim"** (Kehf Suresi 78)*
- Ve Resulullah aleyhisselatu vesselam şöyle buyurdu:
- **“Allah Musa'ya rahmet eylesin, isterdik ki sabretseydi de ikisinin serüvenini bize anlatsaydı.”** (Buhârî, es-Sahih, Tefsîr 4725)

*Hz. Hızır'ın, Allah'ın izniyle yaptığı bu işlerin iç yüzünü öğrenmek için Kehf Suresi 79-82. ayetleri okuyabilirsiniz.

HZ. HIZIR

Kurani Mesaj:

- Musa aleyhisselam'ın genç yoldaşı, balığın denizde yol alıp gittiğini anca uzunca bir mesafe yol katettikten sonra hatırlayıp söylemesine rağmen, Hz. Musa (a.s) ne gazaplanmış ne de genci unuttuğu için azarlamıştır. Zaman kaybettikleri söyleyip de onu kınamamıştır.
- Sadece aradıkları işaretin bu olduğunu söylemiş yanlış yolda olduklarını kabul ederek gerisingeri dönmüştür.
- Biz de bu hayatta yanlış bir yol seçebiliriz. Ancak bunu farkedip yoldan dönmekten gocunmamamız gerektir. Bunu bir kayıp olarak görmek yerine, zararın neresinden dönülürse, kârdır demeliyiz.

- Ne hayret verici bir şeydir ki, bu kıssada ilim ve merhametle donatılmış bir kul, bir peygambere muallim ve hoca olmuştur.
- Hz. Musa (a.s) ve Hz. Hızır'ın kıssasında hoca ve talebe arasındaki adabı gördüğümüz gibi, taallüm ve tedriste sabrın ehemmiyetine şahit oluyoruz.
- Hoca merhametlidir ve sabır gösterir. Ayrıca talebesini öğrenmesi için birden fazla fırsat sunar.
- Talebe sabreder ve hocasına ihtiram gösterir. Gerekli olduğunda özür dilemekten çekinmez.

Kurani Mesaj:

- Hz. Hızır üç durumda da kendi kararına göre değil, Allah'ın emri ve iradesi dahilinde hareket etmiştir.
- **“Bunları ben kendi görüşüme göre yapmadım.”** (Kehf Suresi 82)
- Allah-u Teala bu kıssada tarihteki en alim iki insanı bir araya getirmiş ve bizlere şunu öğretmiştir ki; Allah'ın bir şeye hükmetti mi onun içinde bizim bilemediğimiz pek çok hikmet bulunur.
- Hayatımızda hiçbir mana veremediğimiz bela ve musibetlerle karşı karşıya kalsak da, biraz yakından teslimiyet nazarıyla baksak, onlarda Hakîm olan Rabbimize bizi yaklaştıracak pek çok dersler olduğunu görürüz.
- Kimi zaman bu hikmetleri dünyadayken anlarız, kimi zaman da bunların ardındaki hakikati anlamak ahirete kalır.

► Resulullah aleyhisselatu vesselam şöyle buyurmuştur:

► “Mü'minin başka hiç kimsede bulunmayan ilginç bir hali vardır; O'nun her işi hayırdır. Eğer bir genişliğe (nimete) kavuşursa şükreder ve bu onun için bir hayır olur. Eğer bir darlığa (musibete) uğrarsa sabreder ve bu da onun için bir hayır olur.” (Müslim, Zühd, 64)

HZ. MUSA (A.S)'IN GENÇ YOLDAŞI HZ. YUŞA (A.S)

Resulullah (s.a.v) Şöyle buyurdu: "Güneş hiçbir kimse için batmaktan alıkonulmaz. Ancak Beyt-i Mukaddes'i fethetmek için gittiği gecelerden birinde Yuşa aleyhisselam için batmaktan alıkondu." (Ahmed b. Hanbel)

HZ. YUŞA (A.S)

- ▶ Hz. Yuşa b. Nun'un soyu Hz. Yusuf (a.s)'dan gelmektedir. Allah-u Teala Kuran-ı Kerim'de Hz. Yuşa (a.s)'dan Hz. Musa'nın (a.s) yoldaşı olarak şöyle bahsetmiştir:
- ▶ *"Hani Mûsâ, beraberindeki gence şöyle demişti: "İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım, ya da uzun zaman gideceğim."*
- ▶ *"Nihâyet ikisi, (o iki denizin) aralarının birleştiği yere varınca, (o yerin alâmeti olarak, canlanıp orada denize atlayacak olan) balıklarını unuttular, hâlbuki (balık, atlamış da) denizde bir iz bırakarak yolunu tutmuştu."*
- ▶ *"Oradan uzaklaştıklarında Musa, yanındaki gence: "Aziğimizi çıkar, and olsun bu yolculuğumuzda yorgun düştük" dedi."*
- ▶ *"Genç, "Gördün mü! Kayaya sığındığımız sırada balığı unutmuşum.Doğrusu onu sana söylememi bana ancak şeytan unutturdu- Balık şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti" dedi."*
- ▶ *"Mûsâ: "İşte aradığımız bu idi" dedi. Bunun üzerine tekrar izlerini takip ederek gerisingeri döndüler." (Kehf Suresi 60-64)*

HZ. YUŞA (A.S)

- Kuran'da Hz. Musa'nın genç yoldaşı olarak ondan bahsedildiği gibi, şu ayetlerde Allah'ın kendisine nimet verdiği iki kimseden biri olarak da ondan bahsedilmektedir. İlgili ayette Hz. Musa (a.s) kavmine:
- **"Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı kutsal yere girin, ardınıza dönmeyin, yoksa kaybedenler olarak dönersiniz" demişti. Dediler ki: "Ey Mûsâ! O (dediğin) topraklarda gayet güçlü, zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça, biz oraya asla giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, biz de gireriz."**
- **(Allah'dan) korkanlardan, Allah'ın kendilerine ni'met verdiği (emre uymayı nasîb ettiği) iki adam (Yûşa ile Kâleb) şöyle dedi: "Onların üzerine (şehrin) kapı(sın)dan girin! İşte oraya bir girdiniz mi, artık şübhesiz siz galib kimselersinizdir; artık (gerçekten)mü'minler iseniz, o hâlde ancak Allah'a tevekkül edin!"** (Maide Suresi 21-23)

HZ. YUŞA (A.S)

- Hz. Musa aleyhisselam vefat ederken yerine Hz. Yuşa'yı (a.s) halife bırakmış, Allah-u Teala onu da İsrailoğulları'na peygamber olarak vazifelendirmiştir.
- Bu sırada yıllar geçmiş, Hz. Musa'ya (a.s) karşı çıkıp da; "Biz harbe gitmeyiz." diyen kimseler ölmüş, onların yerlerine çölde özgür ve cesur yetişen yeni bir nesil olarak oğulları ve torunları çoğalmıştı.
- Allah-u Teala, Hz. Yuşa aleyhisselam'a İsrailoğulları'nı toplayıp Tih Sahrasından çıkarmasını ve Arz-ı Mev'ûd denilen bölgeye gidip zalimlerle harp etmesini emretti.

HZ. YUŞA (A.S)

- Ebu Hureyre (r.a)'den nakledilen bir hadis-i şerifinde Resul-i Ekrem aleyhisselatu vesselam şöyle buyurmuştur:
- 'Allah'ın nebilerinden bir nebi gazaya çıktı ve askerlerine şöyle dedi: 'Şu söyleyeceklerim orduya katılmasın; Yeni evlenmiş olanlar, kendisine ev yapmaya çalışıp da inşaatı yarım kalanlar, gebe koyunu ya da devesi olup da yavrulaması yakın olanlar.' (Buhari, Muslim)

- Hz. Yuşa aleyhisselam İsrailoğulları'nı toplayarak Eriha şehrini kuşattı. Kuşatma altı ay sürdü.
- Nihâyet bir Cuma günü akşam üzeri mucizeler göstererek şehri fethetti.
- Yuşa aleyhisselam ve O'na inananlar Eriha'yı fethettikten sonra İlyâ ve Belka şehirlerini de aldılar.
- Eriha, İlyâ ve Belka şehirlerinin fethedilmesinden sonra Arz-ı Mev'ûd diye bilinen Filistin ve Şam diyarı da peyderpey İsrailoğullarının eline geçti.
- Fetihler yedi sene devâm edip Kudüs şehri de Yuşa aleyhisselam ve ona inananlar tarafından fethedildi.

<https://dinimizislam.com/detay.asp?Aid=3782>

Antik Eriha şehrinin günümüzdeki kalıntıları.

Kaynak: <https://gezimanya.com/GeziNotlari/colun-ortasindaki-palmiyeler-sehri-eriha>

HZ. YUŞA (A.S)

- Yuşa aleyhisselam, Kudüs Şehrini Cuma g¼n¼ fetih etmişti. Ancak fetihten evvel Őoyle bir hadise meydana geldi.
- Cuma g¼n¼, muhasara devam ederken g¼neŐ batmak üzereydi. Cumartesi'ye kaldığı takdirde, Hz. Musa'nın (a.s) dininde bu g¼n mukaddes sayıldığı için harb edilmeyecekti.
- Hz. Yuşa (a.s), g¼neŐin bir müddet daha batmaması için Allah-u Teala'ya yalvarıp; "Ey Allah'ım! G¼neŐi geri al!" diye dua etti.
- Resulluh (s.a.v) bu olayı anlatırken, Hz. Yuşa (a.s)'ın g¼neŐe Őoyle dediğini zikretmiŐtir:

- 'Sen Allah'ın emrindesin, ben de O'nun emrindeyim. Allah'ım sen onun batışını durdur.' (Buhari, Muslim)
- Allah-u Teâlâ'nın emri ve takdiriyle batmak üzere olan güneş yükseldi. Bir müddet daha gündüz devam edip, Kudüs feth edildikten sonra battı.
- Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Güneş, hiç bir kimse için batmaktan alıkonulmaz. Ancak Beyt-i Mukaddes'i feth etmek için gittiği gecelerden birinde, Yuşa için batmaktan alıkonuldu" (Müsned)

HZ. YUŞA (A.S)

Kurani Mesaj:

- Buzağıya tapan ve peygamberlerin emrine karşı çıkan bozuk nesil 40 senede ortadan kalkmış, onun yerine çöl şartlarında yaşamlarını idame ettirebilecek kuvvette, cesur bir zürriyet meydana gelmiştir.
- Böylece bu mümin olan yeni nesille Kudüs feth olunabilmiştir. Belki de Cenab-ı Hakk'ın İsrailoğulları'nı 40 yıl Tih çölüne mahkûm etmesindeki hikmetlerden biri de budur. (İbn-i Haldun)
- Çıktığın yolculukta salih bir arkadaşı kendine yoldaş edin. Tıpkı Hz. Musa'nın (a.s) Hz. Yuşa'yı (a.s) kendine yoldaş edindiği gibi.
- Hz. Yuşa (a.s) yola çıkmadan evvel ordusunu ayıklamış ve akli başka yerlerde kalmayan, gönlünü sadece Allah'a bağlamış ve bu davaya adanmış askerleri yanında götürmüştü.

■ Hz. Yuşa (a.s) her şeyin idaresinin Allah'ın kudret elinde olduğunu bildiğinden, tereddüt etmeden güneşin batmasını geciktirmesi için el açıp ona dua edebilmiştir.

■ **"Göklerde ne var, yerde ne varsa O'nundur. Ve O, Aliyy (çok yüce)dir, Azîm (çok büyük)tür."**
(Şura Suresi 4)

■ "Çünkü Sultan-ı Kâinat birdir. Her şeyin anahtarı Onun yanında, her şeyin dizgini Onun elindedir. Her şey Onun emriyle hâll edilir. Onu bulsan, her matlubunu buldun; hadsiz minnetlerden, korkulardan kurtuldun." (Mektubat, 21.Mektup)

FİRAVUN'UN AİLESİNDEN İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

“Ben işimi Allah'a havale ediyorum.” (Ğafir Suresi 44)

İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

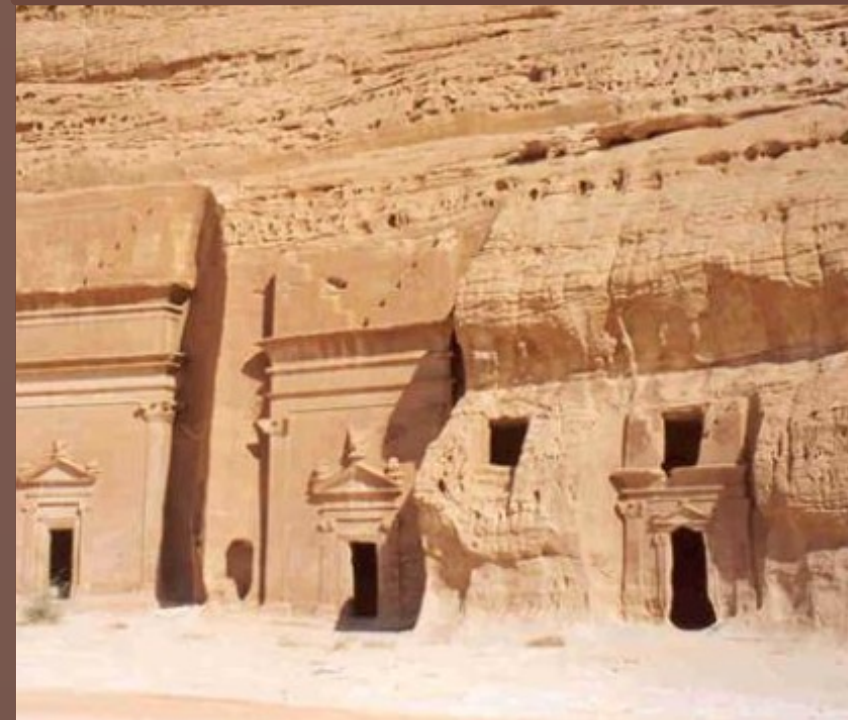
- ***“Firavun ailesinden, imanını gizlemekte olan bir mü'min şöyle dedi: "Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürecek misiniz? Halbuki o, size Rabbinizden apaçık mucizeler getirdi. Eğer yalancı ise, yalanı kendi aleyhinedir. Eğer doğru söylüyorsa, sizi tehdit ettiği şeylerin bir kısmı başınıza gelecektir. Şüphesiz Allah, aşırı giden, yalancılık eden kimseyi doğru yola erdirmez.”*** (Ğafir Suresi 28)
- Firavun'un ailesinden olduğu bildirilen bu mümin kişinin, Firavun'un amcasının oğlu, Kıptî asıllı biri olduğu rivayet edilir.
- İsmi bilinmeyen bu kişi muhtemelen dinî arayışı olan ve Hz. Mûsâ'nın (a.s) davetini öğrendiğinde ona iman eden biridir. Daha sonra Firavun'un Hz. Mûsâ'yı (a.s) öldürmeye karar verdiğini öğrenince, onun huzuruna çıkarak kendisini bu kararından vazgeçirmek istemiştir.

İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

- Ayrıca İbn-i Abbas'tan (r.a) rivayet edildiğine göre, şehrin ileri gelenlerinin Hz. Musa'yı (a.s) öldürmek istediklerini gelip haber vererek ona nasihatte bulunan kişi, Firavun ailesinden olduğu bildirilen bu mü'min adamdır. Firavun'un askerlerinden farklı bir yol kullanarak Hz. Musa'ya (a.s) ulaşmış ve onu uyarmıştır.*
- **"Ey Mûsâ! Doğrusu (şehrin) ileri gelenler(i) seni öldürmek için hakkında müzâkere ediyorlar; hemen (bu şehirden) çık; gerçekten ben sana nasîhat edenlerdenim"** (Kasas Suresi 20)
- Bu mümin adam; imanını gizlemiş ve açık etmemiştir, ta ki Firavun şunu söyleyene dek: **"Bırakın beni, Mûsâ'yı öldüreyim."** (Ğafir Suresi 26)
- İman etmiş mümin bunun üzerine şöyle der: **"Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürecek misiniz?"** Bu sözlerinin sonrasında başka neler söylediğini Kuran'ın dilinden okuyalım:

İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

- *"Ey kavmim! Bugün ülkede hâkimiyeti elinde bulunduran bir toplum olarak hükümrânlık sizindir. Ama eğer Allah'ın cezası başımıza gelirse O'na karşı bize kim yardım edebilir?"*
- *"Ey kavmim! Doğrusu vaktiyle (peygamberlerine karşı) gruplar oluşturmuş eski toplulukların yaşadıkları felâketlerin benzerinin sizin de başınıza gelmesinden korkuyorum. Nûh kavminin, Âd, Semûd ve onlardan sonrakilerin durumu gibi. Allah asla kulları için zulmü istemez."*
- *"Ey kavmim! İnsanların feryat edeceği o günde başınıza gelecek olanlardan korkuyorum. Öyle bir gün ki, arkanızı dönüp kaçarsınız ama sizi Allah'tan kurtaracak hiçbir güç bulamazsınız! Allah kimi şaşırtırsa artık onu doğru yola yönlendirebilecek bir güç yoktur."*
(Ğafir Suresi 29-33)

İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

- *"Daha önce Yûsuf da size açık kanıtlar getirmişti; ama onun size getirdikleri hakkında da hep kuşku içinde oldunuz. Nihayet o vefat edince 'Artık Allah ondan sonra kesinlikle hiçbir elçi göndermeyecek' dediniz. Aşırılığa sapmış, kuşkulara boğulmuş kişiyi Allah işte böyle şaşırtır."*
- *"Onlar, kendilerine ulaşmış kesin bir kanıt olmadan Allah'ın âyetleri hakkında tartışmaya girişirler. Bu tutum, gerek Allah yanında gerekse inananlar yanında büyük bir nefrete sebep olur. Allah, kendini beğenmiş her zorbanın kalbini işte böyle mühürler."*
(Ğafir Suresi 34-35)

İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

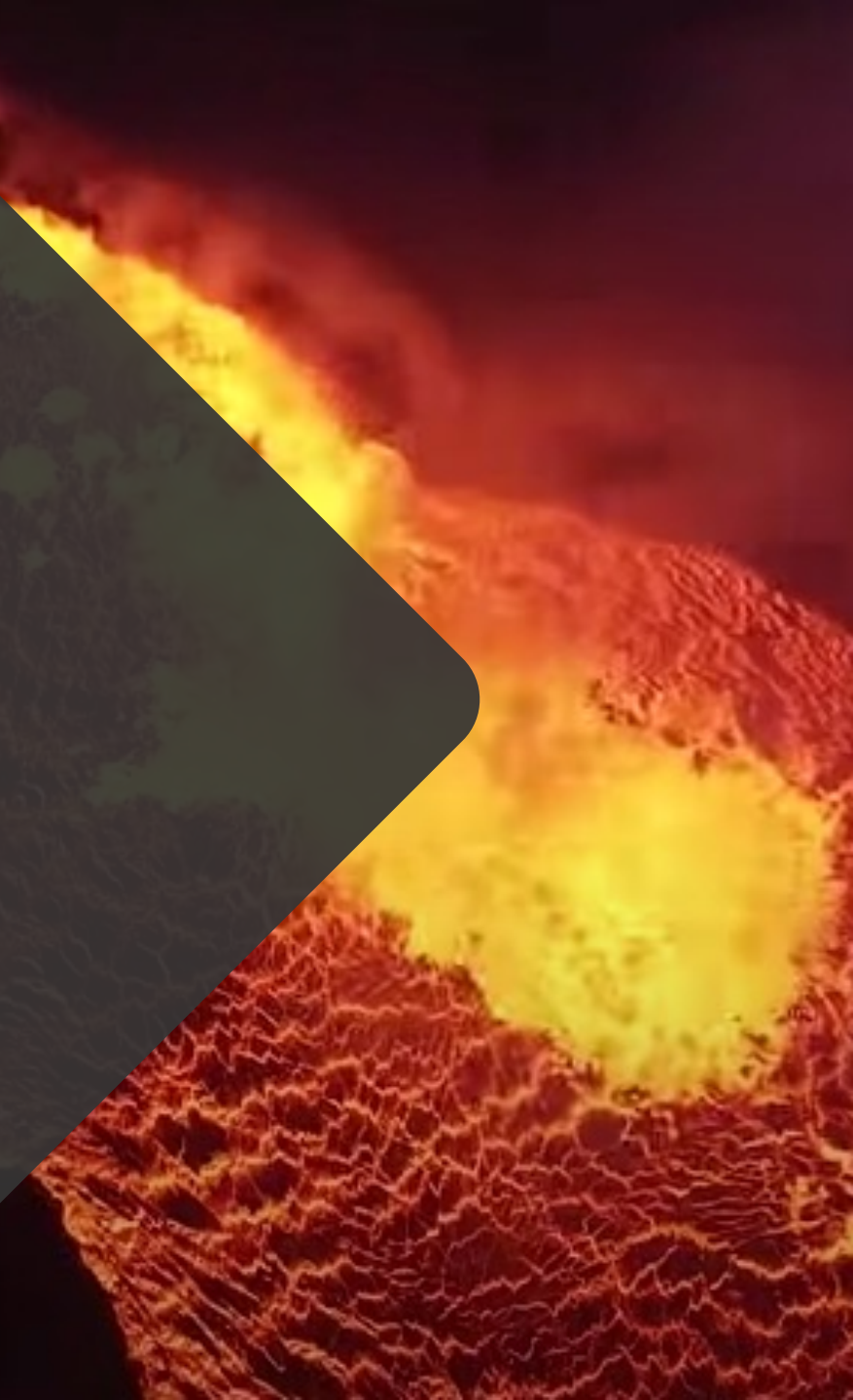
“Mümin kişi sözlerine şöyle devam etti: “Ey kavmim! Bana uyun, sizi doğru yola götüreceğim.”

“Ey kavmim! Bu dünya hayatı bir sürelik yararlanmadan ibarettir; âhirete gelince, ebedîlik yurdu işte orasıdır.”

“Kim bir kötülük yapmışsa sadece o kötülüğünün miktarınca ceza görecektir; kim de -erkek olsun kadın olsun- inanmış bir kişi olarak dünya ve âhirete yararlı iş yapmışsa işte böyleleri de cennete girecekler, orada kendilerine hesapsız nimetler verilecektir.” (Ğafir Suresi 38-40)

İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

- *“Ey kavmim! Nedir bu hal? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz!”*
- *“Siz bana Allah’ı inkâr etmem ve hakkında hiçbir bilgiye sahip olmadığım şeyleri O’na ortak koşmam için çağrıda bulunuyorsunuz; ben ise sizi izzet sahibi, çok bağışlayıcı olan Allah’a davet ediyorum.”*
- *“Gerçek şu ki, siz beni, bu dünyada da öteki dünyada da çağrılmaya değer olmayan bir şeye davet ediyorsunuz. Kuşku yok ki dönüşümüz Allah’adır ve hakikat çizgisinden sapanlar, işte onlar cehennemlidir.”*
- *“Size söylediklerimi yakında hatırlayıp anlayacaksınız. Ben durumumu Allah’a havale ediyorum; kuşkusuz Allah kullarını çok iyi görmektedir.” (Ğafir Suresi 41-44)*

İMAN ETMİŞ BİR MÜMİN

Kurani Mesaj:

- Yapılması gerekeni en iyi şekilde yapmanın akabinde Allah'a tevekkül edip, işini Allah'a havale etmek: (**“Ben işimi Allah'a havale ediyorum.”**)
- Gerektiği anda korkusuzca mantıklı ve açık bir şekilde karşı gelmek: (**“Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürecek misiniz?”**)
- **“Siz bana Allah'ı inkâr etmem ve hakkında hiçbir bilgiye sahip olmadığım şeyleri O'na ortak koşmam için çağrıda bulunuyorsunuz.”** (Ğafir Suresi 42)
- Küfürde ısrar edenlerin düştüğü tehlike aslında budur ki; esasında hiçbir ilimleri bulunmadığı bir mevzuda kendilerini tehlikeye atıyorlar.
- Fikir alışverişinde veya davet meselelerinde, davetçinin ciddi, ihlaslı olması ve çaba göstermesi gerektir. İçinde bulunduğu durumu iyice tahlil ve idrak edebilmelidir. Muhataba ve mukteza-ı hale uygun konuşmak ehemmiyetlidir.

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

«Ona, “Cennete gir” denildi. “Rabbimin beni bağısladığını ve güzel biçimde ağırlananlardan eylediğini keşke kavmim bilseydi!” dedi.» (Yasin Suresi 26-27)

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- Kuran-ı Kerim'in kalbi olan Yasin suresinde, bir şehre gönderilen iki elçi ve bunlara destek olmak için gelen bir üçüncüsünün kıssası anlatılır.
- Ancak halk onlara karşı çıkmış sadece şehrin uzak bir yerinden gelen bir kişi iman edip bu elçileri desteklemiştir. Fakat açıkca ifade edilmese de, ayetin gelişinden anlaşıldığına göre bu kişi sonunda şehir halkı tarafından öldürülmüştür.
- Bu mümin imanı sayesinde cennete girmiş, kendisine kötülük eden şehir halkı ise bir sayha (korkunç bir ses) ile helâk edilmiştir.
- Bu elçilerin tebliğini kabul eden mümin kişinin adının da Habib en-Neccar olduğu rivayet edilir. Şimdi gelin Kuran-ı Kerim'de zikredilen bu kıssayı beraberce okuyup tefekkür edelim.

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- *“Onlara mâlûm şehir halkını misal göster. Oraya elçiler gelmişti.”*
- *“Biz kendilerine iki kişi göndermiştik ama ikisini de yalancılıkla itham ettiler. Bunun üzerine bir üçüncüyle destekledik. Onlar “Biz size gönderilmiş elçileriz” dediler.”*
- *“Diğerleri ise şöyle karşılık verdiler: “Siz de ancak bizler gibi insanlarsınız. Hem Rahmân herhangi bir şey indirmiş değil; siz sadece yalan söylüyorsunuz!”*
- *“Rabbimiz biliyor ki” dediler, “Biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.”*
- *“Bize düşen, açıkça tebliğ etmekten ibarettir.”*
- *“(İnkârcılar) şu karşılığı verdiler: “Doğrusu sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer vazgeçmezseniz, biliniz ki sizi taşılayacağız ve tarafımızdan size acı veren bir işkence yapılacaktır.”*

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- *“Onlar da dediler ki: “Uğursuzluğunuz kendinizdendir. Size öğüt verildi diye öyle mi? Hayır! Siz sınırı aşmış bir topluluksunuz.”*
- *“O sırada şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi; şöyle dedi: “Ey kavmim! Bu elçilere uyun. Sizden bir ücret istemeyen o kimselere tâbi olun; onlar doğru yoldadırlar.”*
- *“Hem ne diye beni yaratan ve sizin de dönüp kendisine varacağınız Allah’a kulluk etmeyeyim ki?”*
- *“Hiç O’ndan başka mâbudlar edinir miyim! Eğer Rahmân bana bir zarar vermek isterse onların şefaati bana hiçbir yarar sağlamaz ve onlar beni kurtaramazlar.”*

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- *“İşte o takdirde (başka bir tanrı edinirsem) ben apaçık bir sapkınlık içine düşmüş olurum.”*
- *“İşte ben rabbinize iman etmiş bulunuyorum; bana kulak verin.”*
- *“(Kavmi ise onu taşa tuttular ve öldürdüler de kendisine:) “Cennete gir!” denildi. (O da:) “Keşke Rabbimin bana mağfiret ettiğini ve beni ikrâm edilenlerden kıldığını kavmim bilselerdi!” dedi.”*
- *“Ondan sonra (Habîbü'n-Neccar'ın öldürülmesinin ardından) onun kavminin üzerine gökten hiçbir ordu indirmedik; indirici kimseler de değildik.”*
- *“(Cezaları) korkunç bir sestten ibaretti; sönuverdiler.”*
- *“Yazıklar olsun o kullara! Kendilerine ne zaman bir peygamber gelse, mutlaka onunla alay ederlerdi.” (Yasin Suresi 13-30)*

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- İşte yine bir şehir halkı Allah'tan gayrisinin hükmüne tabi olmuş felakete sürüklenirken, Allah-u Teala onları şirkten arındıracak ve Vahid ve Kahhar olan rablerine ibadete davet edecek elçilerini bu halka gönderdi.
- Ancak onlar kutlu elçileri yalanladılar, alay ettiler ve bu davete icabet etmediler. Cenab-ı Hak da hak davayı ve o davanın elçilerini takviye edip güçlendirecek üçüncü bir elçiye daha yolladı.
- Bu elçiler şehir halkına şöyle dediler: “Biz sizi, sizi yaratan rabbinize kulluk etmeye davet ediyoruz ve sizden hiçbir karşılık beklemiyoruz. Biz Allah'ın elçileriyiz ve tebliğ etmekle vazifeliyiz. Dünya ve ahiret selametiniz için Rabbinize iman edin.”

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- Ancak şehir halkı küstahlaşarak şöyle dediler: Sizden bir hayır göreceğimiz yoktur. Doğrusu biz, sizin yüzünden uğursuzluğa uğradık. Eğer bu işe bir son vermezseniz, her işimizde Allah'ın hayata karışıp durduğunu hatırlatmaya devam ederseniz, sizi ölümüne taşla tutacağız ve hem sizi hem de size inanacak olan herkesi en korkunç işkencelere mahkûm edeceğiz! *
- Allah'ın elçileri onlara şöyle karşılık verdi: Size geldik, hidayet yolunu sunduk, Allah'a ibadet etmenizi ve azabından sakınmanız gerektiğini söyledik de; siz bizi ölümle mi tehdit ediyorsunuz? Vallahi siz sınırı aşmış bir topluluksunuz!

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- Tüm bunlardan haberdar olan Habib en-Neccar, şehrin ta öbür ucundan kalktı geldi ve kavminin yaptıkları bu büyük hatayı onlara açıklamaya çalıştı. Bu gönderilen elçilerin nasıl da hiçbir ücret ve karşılık beklemeden onları hak yola ve Vahid olan Allah'a ibadet etmeye davet ettiklerini anlattı.
- Onlara dedi ki: Ben nasıl olur da; beni fitrat üzere yaratan ve dönüp kendisine varacağımız Rabbime kulluk etmeyeyim? Nasıl olur da; hiçbir zarar ve menfaati olmayan taşlara, putlara tapayım? Rabbim benim nasibime bir musibet yazsa, onu gideremezler. Nasibime bir iyilik yazsa onu engelleyemezler! Hal böyle iken ben tutup da Allah'tan gayrısına kulluk etsem ancak haktan yüz çeviren ve dalalate sapmış biri olurum.
- Ben Rabbime iman ettim, siz inkar ediyorsunuz. İmanıma şahit olun. Sizler de beni dinleyin ve Allah'a iman edin ki, rahmete mazhar olasınız.

YASİN SURESİ'NDE BAHSİ GEÇEN MÜMİN

- Şehir halkı toplandı ve onu taşa tuttular. Habib en-Neccar bağırdı: “Allah’ım sen kavmime hidayet ver çünkü onlar bilmiyorlar” Buna rağmen hiçbiri onu kurtarmaya yanaşmadı ve onu öldürdüler.
- Cenab-ı Hak Habib en-Neccar’a şöyle buyurdu: “Gir Cennet’e” Ve Habib en-Neccar, af olunmuş bir şekilde Rabbinin ikramına mazhar oldu. O da şöyle dedi: “Keşke kavmim Rabbinin beni Na’im cennetlerinde nasıl ikramlandığını bilseler ve görselerdi”
- Sonra Allah-u Teala o şehir halkına bir vazifeli bir melek gönderdi ve korkunç bir sesle onları helak etti. Böylece kendilerine gönderilen tüm Resuller ile alay eden ve hidayeti inkar eden bu halk cezasını buldu.
- İşte Allah’ın kelamını yalanlayanların ve hiçbir ortağı olmayan Vahid-ul Kahhar’ı inkar edenlerin cezası budur.

Allah'a davet yolunda maddi manevi her türlü karşılıktan uzak durma.

Yasin suresinde bu mümin adamın isminin alenen zikredilmemesi, Allah'a davetin gayesinin şan şöhret değil sadece Allah rızası için olması gerektiğine dair latif bir imadır.

Yasin Suresi'ndeki Mümin

Vefa:
Hem hayattayken hem de öldükten sonra kavminin hidayeti için çırpınması.
"Keşke Rabbimin bana mağfiret ettiğini ve beni ikrâm edilenlerden kıldığını kavmim bilselerdi!"

"O sırada şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi"

Bu ayette mekanın öne alınması davetin çok uzaklara kadar yayıldığına işarettir. (Fadil es-Samirai)

Apaçık Delil:
"Hiç O'ndan başka mâbudlar edinir miyim! Eğer Rahmân bana bir zarar vermek isterse onların şefaati bana hiçbir yarar sağlamaz ve onlar beni kurtaramazlar."

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

«Ey rabbimiz! Bize sabırlar ver ve müslüman olarak canımızı al!» (Araf Suresi 126)

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

- «Derken, dört bir yandan getirilen sihirbazlar, önceden kararlaştırılmış belli bir günde Mûsâ'yla karşılaşmak için bir araya toplandı.»
- «Halka da: “Haydi, ne duruyorsunuz, siz de toplansanıza!” diye çağrı yapıldı. İleri gelenler de: “Umarız sihirbazlar gâlip gelirler de biz de onların yoluna uyarız” dediler.»
- «Sihirbazlar Firavun'a gelip: “Eğer üstün gelen biz olursak, herhalde bize bir mükâfat verilir!” dediler. Firavun, “Evet, hem o takdirde mutlaka bana yakın kimselerden olacaksınız” dedi.»
- «(Müsâbaka başlayınca)Mûsâ sihirbazlara: “Haydi, ne atacaksanız önce siz atın” dedi. Onlar da derhal iplerini ve değneklerini yere atıp: “Firavun'un gücü ve izzeti hakkı için, gâlip gelen kesinlikle biz olacağız, biz” dediler.»

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

- *«Sonra da Mûsâ asâsını yere attı; bir de ne görsünler asâ, onların göz boyayıp uydurdukları şeyleri yalayıp yutuveriyor!»*
- *«Bunu gören sihirbazlar secdeye kapanarak: "Alemlerin Rabbine, Musa ve Harun'un Rabbine inandık" dediler.»*
- *«Firavun, (kızgınlık içinde) dedi ki: Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! Demek ki size sihri öğreten büyüğünüzmüş o! Ama şimdi (size yapacağımı göreceksiniz ve) bileceksiniz: And olsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi astıracağım!»*
- *«İman eden sihirbazlar: "Zararı yok, biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz; inananların ilki olmamızdan ötürü, Rabbimizin kusurlarımızı bize bağışlayacağını umarız" dediler.» (Şuara Suresi 38-51)*

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

- Musa aleyhisselam, Firavun'un iddiasına şöyle cevap vermişti: Ey Firavun! Benim ve senin Rabb'in Vahid, Ehad, Ferd ve Samed olan Allah'tır. Yarattılmış her şeye uygun bir suret giydirmiştir. Cenab-ı Hakk'ın tayin ettiği bu şekil onun maslahat ve menfaatinedir. Sonra o mahluku yaratılış gayesi olan vazifesine yönlendirmiştir. Ve onu bu vazifesini yerine getirmesini sağlayacak melekelerle donatmıştır.
- Bunun üzerine Firavun Hz. Musa'ya (a.s) tehditkar bir biçimde şöyle dedi: **«“Ey Mûsâ! Yaptığın sihirle bizi yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin? Biz de sana benzeri bir sihirle mutlaka karşılık vereceğiz. Şimdi sen, aramızda -senin de bizim de caymayacağımız- uygun bir yerde bir buluşma zamanı belirle.”»**
- **«Mûsâ, “Buluşma zamanınız şenlik günü ve ahalinin toplanacağı kuşluk vakti olsun” dedi.»** (Taha Suresi 57-59)

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

- Musa aleyhisselam, Firavun'un meydan okumasını kabul etti. İki taraf karşılaşmanın şenlik gününde olmasını kararlaştırdılar. Böylece halk toplanabilecek ve herkes bu karşılaşmaya şahit olabilecekti.
- Firavun maiyetiyle istişare etti ve ona hükmü altındaki tüm şehirlere haber gönderip, oradaki sihirbazları çağırmasını tavsiye ettiler.
- Hz. Musa'yla (a.s) yapılacak bu mücadeleye hazırlıklı gelmelerini istediler ve onlara çeşitli mükafatlar vaat ettiler. Başarılı olmaları durumunda Firavun'un yakınında gözde bir makama sahip olacaklar ve her türlü ihtiyaçlarının karşılanacaktı.
- Sihirbazlar bunu hemen kabul etti ve az önce bahsettiğimiz mükafatların sözünü aldılar. **«Eğer üstün gelen biz olursak, herhalde bize bir mükâfat verilir!» dediler. Firavun, «Evet, hem o takdirde mutlaka bana yakın kimselerden olacaksınız» dedi.»**

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

- Sihirbazlar vaat edilen büyük mükafatlar ve sahip olacakları makamdan tatmin olmuşlardı. Tüm insanların gelip hazır bulunduğu o gün gelip çatmıştı. Herkes zalimin sonunun ne olacağını görmek üzere orada toplandı.
- Sihirbazlar sihirlerini ortaya koydular. Sihirleri o kadar göz alıcı ve haşmetlidir ki, orada bulunanların gözlerini boyar ve kalplerine korku salar.
- Ancak Hz. Musa'a (a.s) Rabbinin kudretiyle kuşandığı hak silahını ortaya atınca, diğer sihirlerin etkisi çabucak sönüverir ve biter. Zira Hz. Musa (a.s) asasını atınca heybetli bir yılanı dönüşmüş ve tüm o sihirleri yutmuştur.
- Böylece Firavun ve onun maiyeti hezimete uğradılar ve insanların önünde rezil rüsva oldular. Ama henüz her şey bitmemişti.

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

- Sihirbazlar bu olanları görünce Musa aleyhisselam'ın getirdiğinin hak olduğunu anladılar ve hemen iman ettiler. Ama bu iman sadece kalplerinde kalmadı. O imanları onları orada korkusuzca Rablerine secde ettirten bir imandı.
- Kincilerden gayri kimsenin inkar etmeyeceği bu hakikatın hücumu karşısında, hakka meydan okumak için gelen sihirbazlar hakka teslim oldular. Firavun'un yürekleri titretecek o korkunç tehdidine karşılık onlar şu cevabı verdiler:
- **«Bize gelen bunca apaçık kanıtlara ve bizi yaratana karşı asla seni tercih edemeyiz. Artık sen neye hükmedeceksen et; ama sen ancak bu dünya hayatında hükmünü geçirebilirsin. Şüphesiz biz, Rabbimize iman ettik. O'nun hatalarımızı ve bu arada bize zorla yaptırdığın sihir günahını bağışlayacağını umuyoruz. Allah'ın vereceği mükâfat seninkinden daha hayırlı, cezası da seninkinden daha devamlıdır.»** (Taha Suresi 72-73)

FİRAVUN'UN SİHİRBAZLARI

- Sihirbazlar Allah'ın katında olanı küfre ve fıska tercih ettiler.

Allah'a itaat yolunda o korkunç cezaya sabrettiler ve tevhide sarıldılar. Geçmiş günahlarından ötürü Allah'a tevbe ettiler.

- Firavun ve maiyetinin karşısında vakarla durdular. Zira onların hükmü geçici bir süre bu dünyada geçer ama asıl hüküm sahibi Allah'tır.

- Hidayete nail olmadaki şu sırra bakın ki; bu insanlar günün başında günahkar sihirbazlardı. Ancak gün sonunda salih şehitler zümresine katıldılar.

- Böyle kuvvetli bir imanla onların yüreklerini yeşerten Rabbimize hamd-u sena olsun.

Kuvvetli İman

Cesaret

Sabır

Firavun'un
Sihirbazları

Makam
sevdasına sırt
çevirmeleri
imanlarını
kavileştirdi.

İlimleri
imanlarını
artırdı.

CİNLERDEN GÖZÜPEK BİR İFRİT İLE KENDİSİNDE KİTAB İLMİ BULUNAN KİŞİ

Kuvvet İlme Karşı...

CİNLERDEN GÖZÜPEK BİR İFRİT İLE KENDİSİNDE KİTAB İLMİ BULUNAN KİŞİ

- Kraliçe Belkıs maiyetindeki ileri gelenlerle beraber Süleyman aleyhisselam'ı ziyaret edip onun dini hakkında bilgi almak üzere harekete geçmişti.
- Bu haber Hz. Süleyman'a (a.s) ulaşınca danışmanlarına kimin kraliçe gelmeden önce onun tahtını kendisine getirebileceğini sordu. Belkıs'ın tahtı şaşılacak derecede ihtişamlı, altın ve kıymetlerle bezenmiş eşsiz bir tahttı. Çok sıkı bir şekilde muhafızlar tarafından korunuyordu.
- **«Ey ileri gelenler! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir?»** (Neml Suresi 38)
- Tahtın getirilmesi önemliydi. Zira bu vesileyle, Allah'ın kendisine lütfettiği mucize ve nimetleri kraliçe görebilecek ve iman kalbine sağlam bir şekilde yerleşecekti.

CİNLERDEN GÖZÜPEK BİR İFRİT İLE KENDİSİNDE KİTAB İLMİ BULUNAN KİŞİ

- **«Süleyman'ın emrindeki cinlerden gözüpek bir ifrit, "Sen daha yerinden kalkmadan onu sana getirebilirim!" dedi, "Gerçekten bunu yapabilecek güce sahibim ve son derece güvenilir biriyim.»** (Neml Suresi 39)
- Süleyman aleyhisselam'ın meclisi sabahtan öğlene kadar sürmekteydi. Yani ifrit yarım günden kısa bir vakitte tahtı oraya getirebileceğini söylüyordu.
- Ancak Kuran'ı Kerim'in 'kendisinde kitab ilmi bulunan kişi' olarak tavsif ettiği birisi: **«Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm.»** (Neml Suresi 40) dedi ve taht yanlarında beliriverdi.

Belkis'in tahtı olduğu rivayet edilen Yemen'deki tarihi eser.

CİNLERDEN GÖZÜPEK BİR İFRİT İLE KENDİSİNDE KİTAB İLMİ BULUNAN KİŞİ

- Müfessirler bu zatın Asaf b. Berahya olduğunu rivayet eder. Bu zat Süleyman aleyhisselam'ın çok güvendiği sıddık bir kişi olup, ism-i a'zamı bildiği nakledilir. Bununla Allah'a dua etmiş ve Belkıs'ın tahtını oraya getirmiştir.
- Hz. Süleyman (a.s) tahtı yanında görünce: **«Bu, Rabbimin bir lütfudur! Tâ ki şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni imtihân ediyor! Hâlbuki kim şükrederse, o takdirde ancak kendisi için şükreder; kim de nankörlük ederse, artık şübhesiz ki Rabbim, Ganî (hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Kerîm (çok cömert olan)dır” dedi.»**
(Neml Suresi 40)

Hız. Süleyman'ın (a.s) Tevazusu

İhtişamlı hükümranlığı muazzam serveti, gücü ve hatta cinlerin emri altında bulunmasına kadar her türlü imkanın Rabbinin nimeti olduğunu anlamış ve kimin şükredip kimin nankörlük ettiğinin ortaya çıkması için Allah'ın onu imtihan ettiğini söylemiştir.

İlmin Kuvvete Galebe Etmesi

Bu kıssa açık bir şekilde ilmin kuvvete üstün geldiğini bizlere gösterir. Cinlerin hayret verici kabiliyet ve kuvvetlerine rağmen ilim sahibi olan kuvvet sahibi olana galebe etmiştir.

ASHAB-I KEHF

«Rabbimiz! Bize katından rahmet gönder ve bize içinde bulunduğumuz durumdan bir çıkış yolu göster!» (Kehf Suresi 10)

ASHAB-I KEHF

- Kureyş müşrikleri, Nadr b. Haris ile Ukbe b. Muayt'ı akıl danışmak için Medine yahudilerine göndermişti. Medine yahudileri de Resulullah aleyhisselatu vesselam'a üç şey sormalarını onlara salık vermişti. İşte bu üç sorudan ilki Ashab-ı Kehf hakkındaydı.
- Şimdi gelin putperestliğe karşı iman mücadelesinin ortaya koyulduğu bu kıssaya ve o yiğit gençlerin hikayesine hep birlikte bakalım ve ibret alalım.

ASHAB-I KEHF

- ▶ Allah'a inanan bir grup yiğit genç vardı. Bu gençler soylular ve ileri gelenlerin evlatlarıydı. Pek çok gencin dünyalık zevklere dalarak yollarını kaybedecekleri yaşlarda, bu yiğit gençler hakkı görmüş ve onlara dayatılan adetlerden ve sahte ilahlardan yüz çevirmişlerdi. Bunun üzerine Allah-u Teala onların imanını arttırmış ve onlara yol göstermişti.
- ▶ **“Şimdi biz, onların başından geçen ibretli hâdiseyi bütün gerçekliğiyle sana anlatacağız: Hiç şüphesiz onlar Rablerine iman etmiş genç yiğitlerdi; biz de onların imanlarını daha da artırdık.”** (Kehf Suresi 13)
- ▶ Başlarına gelecek olaylardan evvel Cenab-ı Hak onların kalplerini iman üzere sabit kıldı. Tek bir yaratıcıya inandıkları ortaya çıkıp Kral'ın huzuruna sorgulanmak üzere çıkarıldıklarında dimdik durdular ve korkusuzca hakkı söylediler.
- ▶ **“Kalplerine tam kuvvet ve metânet verdik de zâlim krala karşı kıyâm ettiklerinde şöyle dediler: “Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır. Biz O'ndan başkasını ilâh kabul edip tapmayız. Böyle bir şey yaparsak, yemin olsun ki gerçek dışı, pek saçma bir iddiada bulunmuş oluruz.”** (Kehf Suresi 14)

ASHAB-I KEHF

- Bu yiğit gençler tıpkı Musa aleyhisselam'ın karşısına çıkan ancak hakkı gördükten sonra Firavun'un tehditlerine aldırılmayıp, **“Biz, nasıl olsa Rabbimize döndürüleceğiz! Dilediğini yapabilirsin!”** * diyen sihirbazların sergiledikleri tavrın bir benzerini zalim krala karşı göstermişlerdi. **
- Kral bu tavra hiddetlendi ancak ilahi bir lutuf ile pişman olup af dilemeleri için onlara bir gece mühlet verdi. Böylece Allah'ın inayetiyle onlar o gece oradan kaçmayı başardılar ve bir mağaraya sığındılar. Orada Cenab-ı Hak onları yüzyıllar sürecektir mucizevi bir uykuya daldırdı.
- **“(Birbirine şöyle demişlerdi:) Madem ki siz onlardan ve Allahdan başka tapmakta olduğunuzdan ayrıldınız, o halde mağaraya (çekilib) sığının ki Rabbiniz size rahmetinden genişlik versin, işinizden de size fâide hazırlasın.”**
(Kehf Suresi 16)

*Şuara Suresi 50

**<https://www.islamveihisan.com/ashabi-kehf-kissasi.html>

ASHAB-I KEHF

- Bu mucizevi uykularında güneş onları rahatsız etmeyecek şekilde üzerlerinden doğup batıyor ve Allah hikmeti gereği bu uykuları esnasında onları sağa sola döndürüyordu.
- **“(Resûlüm! Orada bulunsaydın) güneşi görürdün: Doğduğu zaman mağaralarının sağına meyleder; batarken de sol taraftan onlara isabet etmeden geçerdi. (Böylece) onlar (güneş ışığından rahatsız olmaksızın) mağaranın bir köşesinde (uyurlardı). İşte bu, Allah'ın âyetlerindedir. Allah kime hidayet ederse, işte o, hakka ulaşmıştır, kimi de hidayetten mahrum ederse artık onu doğruya yöneltecek bir dost bulamazsın.”**
- **“Onlar uykuda oldukları halde sen onları uyanık sanırdın. Tek yanlarına yatıp zarar görmemeleri için biz onları kâh sağa kâh sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağaranın girişinde ön ayaklarını uzatmış yatmaktaydı. Eğer onları bu halleriyle görseydin dönüp kaçırdın ve onlar yüzünden için korkuyla dolardı.”** (Kehf Suresi 17-18)

ASHAB-I KEHF

- O nesil gitti yerine yeni nesiller geldi, yeryüzünde devletler kuruldu ve yıkıldı fakat Allah'ın takdir ettiği zaman gelene dek bu yiğit gençler o mağarada kaldılar. Gençler uyandıklarında zaman algılarını yitirmiş ve ne kadar süredir mağarada olduklarını çıkaramamışlardı.
- **“Böylece biz, aralarında birbirlerine sormaları için onları uyandırdık: İçlerinden biri: «Ne kadar kaldınız?» dedi. (Kimi) «Bir gün ya da günün bir parçası kadar kaldık» dediler; (kimi de) şöyle dediler: «Rabbiniz, kaldığınız müddeti daha iyi bilir.”** (Kehf Suresi 19)
- Cenab-I Hak bu müddeti sonraki ayetlerde şöyle bildirmiştir.
- **“Onlar mağaralarında üç yüzyıl ve buna ilaveten dokuz yıl kalmışlardır.”** (Kehf Suresi 25)

ASHAB-I KEHF

- Bazı tefsirlerde bu sürenin güneş takvimine göre, bazılarında da ay takvimine göre olduğu rivayet edilir.
- Allah-u Teala şöyle buyurur: **“De ki: “Onların ne kadar kaldığını en iyi Allah bilir. Çünkü göklerin ve yerin gaybı Allah’ın elindedir. O ne kadar güzel görür, ne kadar güzel işitir. İnsanların Allah’tan başka hiçbir dostu ve yardımcısı yoktur. Allah, hükmüne ve hâkimiyetinin icrâsına hiç kimseyi ortak etmez.”** (Kehf Suresi 26)
- Gençler aralarından birini seçtiler ve:
- **“Şimdi birinizi şu gümüş parayla şehre gönderin de yiyeceklerin hangisi daha temiz ve daha güzelse baksın, ondan size biraz yiyecek getirsin. Fakat çok nazik ve tedbirli davranın da sakın sizi ve yerinizi hiç kimseye sezdirmesin.”** (Kehf Suresi 19)

ASHAB-I KEHF

- O genç şehre indiğinde kullandığı para halkın dikkatini çekti ve akabinde bu haber o zamanın hükümdarına ulaştı.
- **“Böylece biz insanları onların durumundan haberdar ettik ki, Allah’ın va’dinin gerçek olduğunu ve kıyâmetin mutlaka kopacağında hiç şüphe olmadığını bilsinler.”** (Kehf Suresi 21)
- Böylece İlahi Hikmet tezahür etti ve bu yiğit gençler ölümden sonra dirilişi şüphe ile karşılayanlara bir ibret ve delil oldular. Sonra Allah-u Teala onların ruhlarını kabzetti.
- **“(Vefatlarının ardından halk) aralarında Ashâb-ı Kehf’in bu fevkalade hallerini tartışmaya başlamışlardı. Bir kısmı: “Üzerlerine bir anıt dikin; onların durumlarını en iyi Rableri bilir” dediler. Onlar için ne yapılacağı konusunda görüşleri ağır basanlar ise: “Hayır, onların yanbaşılarına mutlaka bir mescid yapacağız” dediler.”** (Kehf Suresi 21)

ASHAB-I KEHF

- Bu iman mücadelesine, bu yiğitliğe ve bu mucizeye şahit olduktan sonra bile insanlar almaları gereken ders ve ibret üzerine düşünmek yerine şöyle dediler:
- ***“Onlar üç kişidir, dördüncüleri köpekleridir” diyecekler. “Beş kişidir, altıncıları köpekleridir” diyecekler. Bunların yaptıkları gaybı taşlamaktan ibarettir. Bir grup da: “Onlar yedi kişidir, sekizincileri köpekleridir” diyecekler. De ki: “Rabbim onların sayısını daha iyi bilir. Zâten onlar hakkında doğru bilgi sahibi olan çok az insan vardır.”*** (Kehf Suresi 22)
- Sonuçta Allah-u Teala bu konuda fikir yürütmenin bir faydasının olmadığını bize göstermiş ve şöyle buyurmuştur:
- ***“O halde onlar hakkında Kur’an’da haber verilen açık delillerin dışında kimseyle tartışmaya girme ve onlarla ilgili olarak hiç kimseye bir şey sorma!”*** (Kehf Suresi 22)

ASHAB-I KEHF

Kurani Mesaj:

- Bu kıssada olayların geçtiği zaman ve mekân ya da gençlerin kaç kişi olduğu gibi pek çok ayrıntıya değinilmemiştir. Bu bilgilerin verilmemesinden şunu anlamalıyız ki, Cenab-ı Hak'ın bize bildirmeyi murad etmediği, mana ve hikmet barındırmayan detaylar üzerine tartışmak ve tahminlerde bulunmak faydasızdır.
- Ashab-ı Kehf ile mağaraya sığınan o köpeğin zikredilmesinde bizim için güzel bir ders vardır. Allah dostlarının izinden giden bir köpek bile o bağlılığının mükafatını alır ve o salihlerle anılır. Öyle ise bizler de salihlerle beraber olmaya gayret edelim. *
- Eğer imanına sımsıkı sarılıp, Allah'ın rızasını her şeyin önüne alırsak, Rabbin bize sahip çıkar, ne kadar imkânsız görünürse görünsün, akıllara gelmeyecek yollarla bize yardımını bahşeder.

* <https://hadithoftheday.com/>

ASHAB-I KEHF

Kurani Mesaj:

- Allah-u Teala ayet-i kerime'de Şu kelimeyi kullanmayı murâd etmiş: **وليتلطف** **“Çok nazik ve tedbirli davransın”** (Kehf Suresi 19) O zaman her daim biz de öyle olalım ve öyle davranalım.*
- Ashâb-ı Kehf kıssası Resulullah'a (s.a.v) sorulduğunda **“Allah izin verirse”** demeden, **“Yarın size cevap vereceğim”** dedi. Bu sebeple bir süre vahiy kesildi. Nitekim on beş gün sonra vahiy geldiğinde Allah-u Teala Resulullah'a (s.a.v) buyurdu** ve bizlere de bir işi yapmadan evvel inşallah demeyi şöyle öğretti:
- **“Allah izin verirse” demeden hiçbir şey için, “Şu işi yarın yapacağım” deme! Unuttuğun takdirde rabbini an ve “Umarım rabbim bana, doğruya bundan daha yakın yolu gösterir” de.”** (Kehf Suresi 23-24)
- Bunu söyleyerek Rabbimizle bağımızı kuvvetlendirip, ona dayanıyoruz. Zira yapıp yapabileceğimiz her şeyi vücuda getirebilecek yegane kuvvet ondadır. (<https://muslimfootsteps.com/> sitesinden uyarlanmıştır.)

*<https://www.almadina.org/home>

**Kur'an Yolu Tefsiri Cilt: 3 Sayfa: 548

İKİ BAHÇE SAHİBİ VE ONUN YOLDAŞI

«Yoksa sen! Seni topraktan, sonra nuffeden yaratan, daha sonra seni bir insan biçimine sokan Allah'a mı inanmıyorsun?» (Kehf Suresi 37)

- **“Onlara, Şu iki adamın durumunu ibret verici bir örnek olarak anlat: Onlardan birine iki zm bağı vermiŐ, bağların çevresini hurma ağaçlarıyla çevirmiŐ ve iki bağın arasını ekinlik hline getirmiŐtik.”**
- **“Bu iki bağ mahsulünü vermiŐ, bundan bir Şeyi eksik bırakmamıŐtı. Onların arasından bir de ırmak fıŐkirtmiŐtik.”**
- **“Bunun geliri de vardı. Bundan dolayı arkadaŐıyla konuŐurken ona: “Ben malca senden daha zenginim; nüfusça da daha itibarlıyım” dedi.”**
- **“Kendisine zulmetmekte olan bu adam, bahçesine girdi ve “Şu nimetlerin, bir gün yok olacağını hiç mi hiç zannetmiyorum!” dedi.”**
- **“Kıyametin gerçekleŐecek bir Şey olduğunu da sanmıyorum; bununla beraber, eğer gerçekten Rabbime dndrlrsem, elbette (orada da) bundan daha hayırlı bir akıbet yeri bulurum.”**

- *“Bunun üzerine, arkadaşı, “Seni topraktan sonra da bir damla sudan yaratan ve bir insan şeklinde düzenleyeni inkâr mı ediyorsun?”*
- *“Fakat O, benim Rabbim olan Allah'tır ve Rabbime hiçbir kimseyi ortak koşmam!”*
- *“Mal ve evlat bakımından beni kendinden daha az görsen bile, bahçene girdiğinde ‘Maşallah! Allah katındakinden başka güç-kuvvet yoktur’ deseysin olmaz mıydı?”.*
- *“Bakarsın Rabbim, bana seninkinden daha hayırlı bağlar, bahçeler verir ve senin bahçene gökten bir afet gönderir de çıplak bir düzlüğe dönüşüverir! Yahut suyu çekilerek yok olur da bir daha onu aramaya asla güç yetiremezsin!”*
- *“Ve ürünleri kuşatıldı. (O inkârcı adam) çardakları yerle bir olmuş bahçesinin (bu acıklı hâlini görünce) harcadığı emeğe yanarak ellerini ovuşturup dövünmeye başladı: “Ah, keşke Rabbime hiçbir varlığı ortak koşmasaydım! diyordu.” (Kehf Suresi 32-42)*

Allah-u Teala Kehf Suresinde geçen bu kissada bize biri fakir ama Rabbinden razı, diğeri zengin, ancak kibirli ve bencil iki kişiden bahsediyor.

- Bu zengin adamın bolca mahsulü olan iki bahçesi vardı. Bu bahçeler onun imtihanı olmuş ve Allah tarafından bahşedilen bu dünyevi nimetin fani olduğunu unutmuştu.
- Rabbine şükretmek yerine küfran-ı nimet etmişti. Fakir arkadaşını küçük görmüş, onu tahkir ederek büyüklük taslamıştı.
- ***“Ben malca senden daha zenginim; nüfusça da daha itibarlıyım”***
- Ne iman etmiş ne verilen nimete şükretmiş ne de sadaka vermişti. Sadece inkar etmiş, insanları o nimetlerden men etmiş ve kibirlenmişti.

- Tüm bu ihsan edilen güzellik ve nimetleri Munim-i Hakiki olan Rabbimizden bilmek yerine kendinden bilmiş ve onların bir gün yokolabilme ihtimalini aklından bile geçirmemişti.
- Hatta arkadaşının iddia ettiği gibi Rabbinin huzuruna çıkarsa bunlardan daha iyisiyle karşılaşacağını söylemişti.
- Zira dünyada sahip olduğu zenginliğin, Allah katında seçkin ve değerli bir kul olduğundan ötürü verildiğini zannediyordu.
- Allah'a iman eden, yaratılıştaki hakikatin farkında olan ve imanına sımsıkı sarılmış olan arkadaşı:
- "İnsanı önce topraktan var eden, sonra da bir damla sudan yaratan ve böylece onu aşamadan aşamaya geçirerek, hrika yeteneklere sahip bir insan şeklinde düzenleyen Rabb'ini, şu nankrce davranışınla inkâr mı ediyorsun?" diyerek ona cevap vermişti.

İKİ BAHÇE SAHİBİ VE ONUN YOLDAŞI

- Sonra sözlerine şöyle devam etmişti: Aslolan; fakirlikte, zenginlikte ve her halinde kalbinin Rabb'inle irtibat halinde olmasıdır. Mal mülk ve servet sahibi olsa da, insanın her nimeti Allah'tan bilip:
- ***“Maşallah! Allah katındakinden başka güç-kuvvet yoktur” demesidir.***
- Sen azıcık bilginle beni kendinden zengin ve nüfuzlu görüyorsun.
- “Ne biliyorsun, bir bakarsın her şeye kâdir olan Rabbim, bana seninkinden daha hayırlı bağlar, bahçeler verir. Senin bu inkarından ötürü de, bahçene gökten dolu, yağmur, sel, fırtına gibi bir afet gönderir, şu güzelim bahçen, ot bitmez çıplak bir düzlüğe dönüşüverir.”
- İşte böylece Rabbinin gazabından kurtulması için arkadaşını uyarmaya çalıştı ama nafi!

- ▶ Sonra Allah'ın gazabı; bu inatçı ve dünyanın süsü gözlerini karartmış kafire müstehak oldu.
- ▶ Allah onun bahçelerini darmaduman etti. Ürünleri kökünden silip süpürüldü.
- ▶ Bahçesini halini ve çalışmalarının helak olduğunu görünce dövünmeye başladı. Batıl düşünce ve sözlerinden ötürü pişman oldu ve şöyle dedi:
- ▶ **«Keşke Rabbime hiçbir varlığı ortak koşmasaydım!»**
- ▶ Ne olurdu, arkadaşımın tavsiyesini dinleyip yalnızca Rabb'ime kulluk etseydim!

İKİ BAHÇE SAHİBİ VE ONUN YOLDAŞI

Kurani Mesaj:

- *«Hüküm verme ve egemenlik yetkisi Cenab-ı Hakk'a aittir. O'nun yardım ve inâyetine sığınmadan, dünyada da, âhirette de kurtuluşa ulaşmak mümkün değildir. Evet, en güzel ödül ve en hayırlı sonuç, yalnız O'nun katındadır. O'na yürekten bağlanıp hükümlerine boyun eğmek, bu dünyada alınacak mükâfât açısından da, âhirette elde edilecek sonuç bakımından da en güzeldir. Fakat insanlar, aceleci davranıp cenneti dünyada yaşamak istiyorlar.»* (Kehf Suresi 44/Mahmut Kısa Meali)
- Bu kıssada öncelikle bir kişinin arkadaşına hayra davet edip nasihat eylemesinin önemini fark ediyoruz. Her hal ve mevkide iyiliği emredip, kötülükten sakındırmak gerektir.

İKİ BAHÇE SAHİBİ VE ONUN YOLDAŞI

Kurani Mesaj:

- Bahçelerin sahibi olan inkarcı bu dünyayı ve nimetlerini yere göğe sığdıramazken, mümin olan arkadaşı Rabbine hamd etmiş onu yüceltmiş ve adeta şöyle haykırmişti:
- “O senin inkâr ettiğin Allah, benim biricik sahibim, efendim ve Rabb’imdir ve ben, senin yaptığın gibi Rabb’imin buyruklarını bir kenara atmayacak, arzu ve heveslerimi ilâhlaştırmayacak; hiçbir şeyi ve hiç kimseyi Rabb’ime ortak koşmayacağım!”
- İnsanların elinde olan imkanlar bizi aldatmamalıdır. Zira halleri değiştirmek, imkansızı mümkün hale getirmek Allah-u Teala’nın kudretindedir.
- Nimete kavuşunca: **“Maşallah! Allah katındakinden başka güç-kuvvet yoktur”** diyerek, Munim-i Hakiki’yi unutmamak gerektir.

İKİ BAHÇE SAHİBİ VE ONUN YOLDAŞI

Kurani Mesaj:

- Şükür nimeti ziyadeleştirir. Nankörlük ise gazab-ı ilahiyeye müstehak eder.
- **“Eğer (emirlerime boyun eğerek bana) şükrederseniz, size verdiğim nîmetleri (kat be kat) artıracam; ama eğer nankörlük ederseniz, bilin ki Benim azâbım çok çetindir!”** (İbrahim Suresi 7)
- Mümin adam, nankör arkadaşına yokluktan varlığa doğru olan yaratılış aşamalarını hatırlatarak onun en hakir bir maddeden nasıl insan sureti giydirilmiş bir mahluka dönüştüğünü anlatmıştı.
- Şüphesiz yoktan var eden Rabbimiz var olanı yok etmeye de muktedirdir. O halden hale girerek, semeredar bahçelere dönüşen toprağın tarumar olup, helak olması da adeta varlıktan yokluğa giden aşamaların suret bulmuş halini bize gösteriyor ve herşeyin fani olup bir gün Rabbine döneceğini bize hatırlatıyor.

BAHÇE SAHİPLERİ

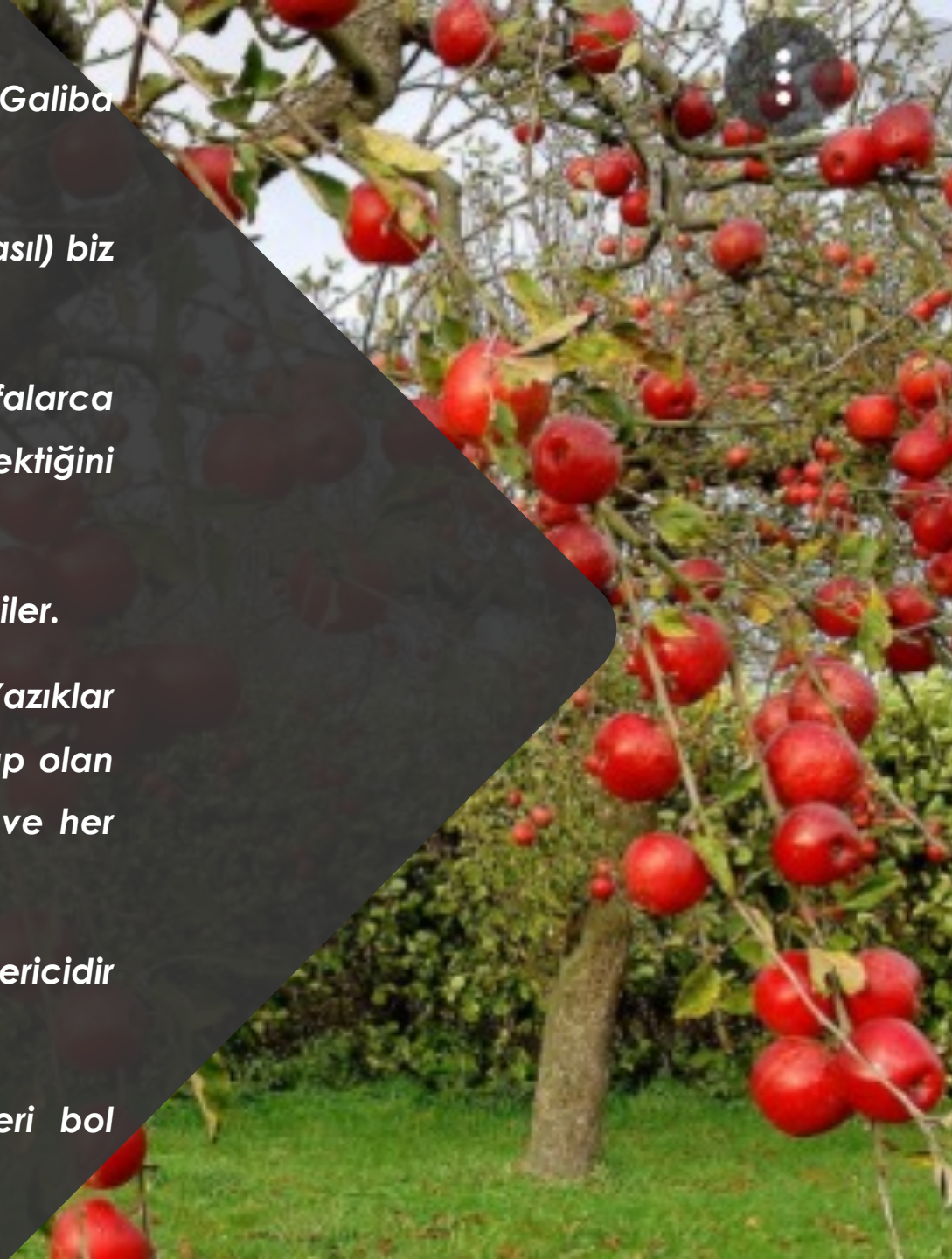
Salih Baba

BAHÇE SAHİPLERİ

- «Şübhesiz ki biz, o bahçe sâhiblerine belâ verdiğimiz gibi bunlara da (Mekkelilere de o kıtlık yıllarıyla) belâ verdik. Hani (o bahçe sâhibleri) sabaha ulaşan kimseler iken, (henüz fakirler görmeden) onu(n mahsûlünü) muhakkak devşireceklerine dâir yemîn etmişlerdi.»
- «Fakat Allah'ı hiç hesaba katmıyorlardı.»
- «Onlar, (henüz) uykuda olan kimseler iken, Rabbinden bir dolaşıcı (ateş, geceleyin) orayı (o bahçeyi) sarıverdi.»
- «(Onlar ise tüm olup bitenlerden habersiz) sabahleyin birbirlerine seslendiler: Eğer ürünlerinizi toplayacaksanız erkence tarlalarınıza gidin.»
- «Sakın, bugün orada bir fakir yanınıza sokulmasın!» diye kendi aralarında gizli gizli konuşarak hemen gittiler.»
- «Hâlbuki (fakirlere yardıma) güçleri yeten kişiler oldukları hâlde, (onları yardımdan) mahrûm etmek üzere erkenden gittiler.»

- *Derken bahçelerine varıp da, onu yanmış, yıkılmış bir hâlde görünce, “Galiba biz yolumuzu şaşırdık!” dediler.*
- *(Kendi bahçeleri olduğunu kabûllenince de:) “Hayır! (O fakirler değil, asıl) biz (bu ni'metten) mahrum bırakılmış kimseleriz!” (dediler.)*
- *İçlerinde en akıllı, (en insafli olan ve daha önce kendilerini defalarca uyaran) kişi öne atılarak, “Ben size, Rabb’inizi tesbih etmeniz gerektiğini söylememiş miydim?”*
- *(Onlar:) “Rabbimizi tenzîh ederiz; doğrusu biz zâlim kimselermişiz!” dediler.*
- *Ardından birbirlerini suçlamaya başladılar.(Nihâyet) dediler ki: “Yazıklar olsun bize! Doğrusu biz azgın kimselermişiz! Belki Rabbimiz bize (harap olan bahçemizin yerine) ondan daha iyisini verir, biz Rabbimize dönüyor ve her arzumuzu O'ndan istiyoruz.”*
- *İşte, kimi zâlimlere bu dünyada verdiğimiz azap, böyle acı ve ibret vericidir fakat âhiret azâbı bundan çok daha şiddetlidir; bir bilselerdi!*
- *Şu da muhakkak ki, takvâ sahipleri için Rableri katında nimetleri bol cennetler vardır. (Kalem Suresi 17-34)*

BAHÇE SAHİPLERİ

- Bereketli ve semeresi bol topraklarıyla bilinen Yemen'de bir adam evlatlarıyla beraber yaşıyordu.
- Bu adamın genişçe ve oldukça bereketli mahsul veren bahçeleri vardı. Verdiği nimetlerden ötürü Rabbine şükreden salih bir kuldu.
- Elde ettiği mahsulünü üçe bölmüştü. Üçten birini hiçbir şeyi olmayan miskinlere, birini fakirlere veriyor son kısmı da ailesine ayırıyordu.
- Dolayısıyla hasat zamanı fakir ve miskinleri bahçesine davet edip kaldırılan mahsulden onların paylarını dağıtıyordu.
- Ancak evlatları, mallarının babaları tarafından bu şekilde taksim edilmesinden hiç hoşnut değillerdi.

BAHÇE SAHİPLERİ

- Cenab-ı Hakk'ın takdir ettiği süre nihayete erdi ve bu salih insan ruhunu Rahman'a teslim etti.
- Onun vefatının ardından bir başka hasat zamanı geldi. Oğulları mahsulü toplamak için hazırlık yapmaya başladılar.
- Ancak mahsulü şafak vaktinden önce toplamayı düşünüyorlardı.
- Böylece fakir ve miskinlere alacak bir şey kalmayacaktı. Salih adamın evlatlarından biri buna razı gelmedi ve karşı çıktı.
- Yine de kardeşlerine söz geçirip de onları vazgeçiremedi.

BAHÇE SAHİPLERİ

- ▶ O gece Allah-u Teala'nın hükmü gerçekleşti ve bahçeleri yanıp kül oldu.
- ▶ Ürünleri ziyan olup, arazileri harap oldu. Güneş doğup da bahçelerinin içler acısı haline şahit olduklarında gözlerine inanamadılar.
- ▶ Yollarını şaşırıp başka bir bahçeye girdiklerini zannettiler. Zira dün yemyeşil ve semereli bıraktıkları bahçelerinin bir gecede bu hale gelmesi akıl almaz bir şeydi.

BAHÇE SAHİPLERİ

- Bu mahvolan yerin kendi bahçeleri olduğunu anlayınca birbirlerini suçlamaya başladılar.
- Fakat sonra fakir ve miskinlerin değil, kendilerinin nimetlerden mahrum kaldığı hakikatiyle yüzleşip, yaptıklarından dolayı pişman oldular.
- Bu samimi tevbeleri onları yine Rabblerine ilticaya sevk etti ve dediler ki:
- **“Belki Rabbimiz bize (harap olan bahçemizin yerine) ondan daha iyisini verir, biz Rabbimize dönüyor ve her arzumuzu O'ndan istiyoruz”** (Kamer Suresi 32)

BAHÇE SAHİPLERİ

Kurani Mesaj:

- Rabbimizin bize ihsan ettiklerini ihtiyaç sahipleriyle paylaşmanın Cenab-ı Hak katında pek kıymeti vardır. Bizim Ramazan'da sadece birkaç saatliğine çektiğimiz açlıkla her gün imtihan olanlar varken cimrilik etmek müslümana asla yakışmaz.
- İnfak etmek malı ve nimeti bereketlendirir, gönüle itminan ve sukunet verir. Cimrilik ise insanın gönlünü sıkıştırır malın bereketini kaçıır.
- ***“Mallarını Allah yolunda sarf etmekte olanların misâli, yedi başak bitiren bir dânenin hâli gibidir ki, her bir başakta yüz dâne vardır. Allah, dilediği kimseye (ecrini) kat kat(fazlasıyla) verir. Çünkü Allah, Vâsi' (lütfu geniş olan)dır, Alîm (hakkıyla bilen)dir.”*** (Bakara Suresi 261)

BAHÇE SAHİPLERİ

Kurani Mesaj:

- **“Allah'a ve Resûlüne îmân edin ve sizi üzerine vekiller (tasarruf sâhibleri) kıldığı şeylerden (Allah yolunda) infak edin; işte sizden îmân edip, (Allah yolunda) infak eden kimseler var ya, onlar için (pek) büyük bir mükâfât vardır.”** (Hadid Suresi 7)
- Yani Cenab-ı Hakk'ın bizi geçici olarak kullanmaya yetkili kıldığı servet, güç, ilim, vakit gibi güzel şeylerden bir kısmını, zâlimlere karşı yapılan mücâdelede İslâm'ın zaferi için harcamalıyız.
- Allah'a hüsn-ü zan beslemenin ve ümitvâr olmanın kıymeti paha biçilmezdir. Bu kıssada da salih babanın evlatları hatalarını anlar anlamaz tevbe ediyor ve Rablerinin katından kendilerine başka bir bahçe, hatta daha güzel bir bahçe verilmesini temenni ediyorlar. Rabblerinden ümitvâr olup, sahip olduklarını paylaşmaya söz vererek yine ona niyazda bulunuyorlar.

BAHÇE SAHİPLERİ

Kurani Mesaj:

- Kişinin şunu da unutmaması gerekir ki, emanetçisi olduğu nimetlerde ihtiyaç sahiplerinin de payı vardır. Ayrıca infak, kalplerdeki nifaka şifadır.
- Salih baba sadece fakir ve miskinlere dağıtılacak bir semeredar bir mahsulu miras bırakmamış, aynı zamanda evlatlarına da Allah yolunda infak ahlakını miras bırakmıştır.
- İmtihanlar Allah-u Teala'nın merhametinin açık tezahürüdürler. Yolunu şaşırان veya yoldan sapan biz aciz kullar, imtihanlar vesilesiyle gaflet uykusundan uyandırılırız ve sırat-ı müstakim'e döndürülürüz.
- İnanan insan başına gelen musibetin bir uyarı olup olmadığını kavrar. İmanı ne kadar kuvvetliyse hatasını o kadar hızlı telafi eder.

Kişinin sahip olduğu serveti, ilmi ve sair nimetleri Allah yolunda infak etmesi, sonsuz cennet bahçelerine giden yolun adımlarıdır.

Rahman ve Rahim olan Rabbimizin katında cennet bahçelerine bizi ulaştıracak amellerimizi artırmamız duasıyla....

RESULULLAH ALEYHİSSELATU VESSELAM'IN YOLDAŞI

«İki kiŐiden biri» (Tevbe Suresi 40)

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- ▶ Hz. Ebu Bekir (r.a); Rabbimizin sevgili Resulü olan iki cihan serveri Efendimiz aleyhisselatu vesselam'ın en yakın dostu ve yol arkadaşıydı. Ömrünü İslam'a vakfetmişti. Sarsılmaz bir iman sahibiydi ve her halde tereddütsüz Resullullah'ı (s.a.v) tasdik etmesiyle Sıddık lakabıyla şereflendirilmişti.
- ▶ Şiddetli sarsıntıların yerinden oynatamadığı bir dağ gibi kuvvetli imanı olan bu zatı her yönüyle anlatmamız mümkün değildir. O yüzden sadece Kuran'ı Kerim'de Cenab-ı Hakk'ın kendisine işaret ettiği yerlere değineceğiz ve gerisini sizin öğrenme şevkinize havale edeceğiz.
- ▶ Zira bu ümmete bir nimet olan, her hayırda birinci ve sahabenin incisi olan Hz. Sıddık (r.a) tanınmaya ve anlatılmaya en layık olanlardan biridir. Allah ondan razı olsun.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- ▶ Hz. Ebu Bekir (r.a) Efendimiz'in (s.a.v) yol arkadaşıydı.
- ▶ Hicret için izn-i ilahi geldiğinde, Resulullah (s.a.v) Hz. Ebu Bekir'in evine gitmişti.
- ▶ Fahr-ı Kainat Efendimiz'e (s.a.v) refakat edeceğini ğrenen Ebu Bekir'in (r.a) ii içine sıĐmamıŐ adeta dünyalar onun olmuŐtu.
- ▶ Zira bu müjdeyi, yani Allah Resulü'ne (s.a.v) yoldaş olma Őerefine nail olmayı çok arzu ediyordu. Böylece hicret yoluna koyuldular.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- ▶ Yapılması gereken herŐeyi yapıp Mekke'den ayrıldılar ve yola çıktılar. Resullullah (s.a.v) yolculuğunun her safhasında tedbirli ve planlı bir Şekilde hareket ediyordu.
- ▶ Medine'ye direk gitmek yerine tam aksi istikameti olan Sevr'e doğru yönelmiŐler, orada bir sũre kaldıktan sonra Medine'ye hareket etmeyi planlamıŐlardı.
- ▶ Yine de Hz. Ebu Bekir (r.a) belki bir zarar gelir endiŐesiyle yoldayken kâh Efendimiz'in (s.a.v) önũnde yürüyor, kâh arkasına geçiyordu. Bu Şekilde ona her hangi bir cihetten gelebilecek saldırıya karşı onu korumaya çabalıyordu.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- En sonunda Sevr mağarasına ulaştılar. Hz. Ebu Bekir (r.a) mağaraya Resulullah'dan (s.a.v) nce girip mağaranın güvenliğinden emin olduktan sonra beraber orada beklemeye başladılar.
- Resulullah aleyhisselatu vesselam, hicretten önce ve sonra aldığı tüm tedbirlere rağmen aslında esbablara değil sebeplerin sevk ve idaresi elinde olan Rabb'ine güvenmişti.
- Mağarada sadakat timsali arkadaşıyla beraberken Allah'ın ordularından bir çift güvercin ve bir örümcek mağaranın ağzına siperlerini kurdular.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- Beyhude yere Mekke'yi didik didik eden Kureyş müşrikleri en sonunda kiraladıkları ve büyük ödöl vadettikleri iz sürücüler sayesinde Sevr mağarasına kadar geldiler.
- Zahiren oracıkta öldürölmelerini engelleyecek hiçbir sebep kalmamıŐtı. Bu dâvânın artık sona ereceği endiŐesiyle içi kan ağlayan Hz. Ebu Bekir (r.a) “Şöyle eğilip ayaklarının dibine bakacak olsalar, bizi görecekler” demişti.
- Allah'a karşı her an tam bir tevekköl içinde bulunan Allah Resulü aleyhisselatu vesselam ise “İki kişinin üçüncüsü Allah olursa, onların âkibetin ne olacağını zannediyorsun? Üzölme! Allah bizimle beraberdir” diye onu teselli etmişti. (Sünen-i Tirmizi)

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- *“Nitekim inkârcılar onu, iki kiŐiden biri olarak yurdundan çıkardıklarında Allah ona yardım etmişti: Hani onlar mağaradaydılar; arkadaşına “Üzülme! Allah bizimle beraberdir” diyordu. Derken Allah ona kendi katından bir güven duygusu indirdi, sizin göremediğiniz askerlerle onu destekledi ve inkârcıların sözünü değersiz hale getirdi. Allah'ın sözü ise en yücedir. Çünkü Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.”* (Tevbe Suresi 40)
- Nihayetinde bu nöbetçi örümcek ve güvercinlere kurdurulan siperle Allah Resülü (s.a.v) ve onun Sıddık refiki tüm Kureyş'e karşı korunmuş oldu.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- Tevbe Suresinde hicret vesilesiyle kendisinden bahsedilen Hz. Ebu Bekir (r.a), İfk hadisesi münasebetiyle de Nur Suresinde zikredilmiştir.
- Mistah b. Üsase (r.a), Hz. Ebu Bekir'in (r.a) akrabasıydı ve fakir olması hasebiyle Hz. Ebu Bekir (r.a) ona kol kanat geriyor ve infakta bulunuyordu.
- Ancak ne yazık ki konuşmalarıyla Hz. AiŐe'ye (r.anha) atılan iftiraya alet olan müslümanlardan biri de o idi.
- Hz. AiŐe (r.anha) Cenab-ı Hak tarafından temize çıkarıldı ve müminler nasiplerine düşen ikazları aldılar. İftiraya karışanlara gerekli cezalar verildi. Tabi Mistah b. Üsase (r.a) da bu cezalandırılanlar arasındaydı.
- İşte bu olaylardan ötürü, Hz. Ebu Bekir (r.a) Mistah'a ve ailesine bir daha infakta bulunmayacağına dair yemin etmişti.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

Ancak yardımın kesilmesinin ardından Nur Suresinin Şu ayeti nazil oldu ve Cenab-ı Hak Őoyle buyurdu:

- **“İçinizden yardım sever ve zengin olanlar akrabaya, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere artık bir Şey vermeyeceğiz diye yemin etmesinler. BađıŐlasınlar, hoŐ gorsunler; Allah'ın sizi bađıŐlamasını arzu etmez misiniz? Allah çok bađıŐlayıcıdır, çok esirgeyicidir.”** (Nur Suresi 22)
- Bunun üzerine Hz. Ebu Bekir (r.a): Elbette Ben Allah'ın beni bađıŐlamasını severim dedi ve ettiği yeminin kefarecini vererek daha evvelden beri yapageldiği hayra devam etti.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

- Hz. Ebû Bekir (r.a) vefat edip kefenlendikten sonra Hz. Ali (r.a) yanına girmiş ve “Amel defteriyle Allah'a kavuşanlar arasında hiç kimse bana şu kefenine sarılan zattan daha sevimli değildi” demiştir.
- “Ey Ebu Bekir! Hz. Peygamber'in kendisini en çok sevdiği ve kendisine en fazla güvendiği kişi sendin. Resulullah'ın yakın dostu, sırdaşi ve müsteşarıydın. Sahabenin Allah'tan en çok korkanı, İslâm'a yardım hususunda en cömerdi ve mertebece en şerefliydin. Müslüman olma ve Müslümanlığını ilan ve izhar etme, hicret etme, Hz. Peygamber'le mağarada bulunma ve imamlık yapmada öncüydün. Sen, şiddetli kasırgaların hareket ettiremediği ve şiddetli sarsıntıların yerinden oynatamadığı ulu bir dağ gibiydin!”

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

Kurani Mesaj:

- “(Kötülük ve günahlardan titizlikle) **sakınan** (her mümin, o gün) **ateŐten uzak tutulacaktır.**” (Leyl Suresi 17)
- Resulullah (s.a.v) en dar ve sıkıntılı zamanda dostunu teskin etmiş onun güvenli limanı olmuştur. Hakiki dostun hususiyeti de budur.
- Allah kendi yolunda fedakârlık gösterenleri manevi ordularıyla destekler ve onları sahipsiz bırakmaz. Resulullah'ın (s.a.v) hami ve koruyucusu elbette Cenab-ı Hak idi. Ama sebeplere tevessül edip lüzumlu önlemlerin hepsini yine de aldı. Ve bizlere de bu şekilde en güzel örnek oldu. O yüzden tedbirini aldıysan takdiri Alemlerin Rabbine bırak ve üzülme.
- Allah'tan gayri kurtarıcı yardımcı yoktur. Güç ve kuvvet O'nundur. O bulan herŐeyi bulur. Hadsiz minnet ve korkulardan kurtulur.

RESULULLAH'IN (S.A.V) YOLDAŞI

Kurani Mesaj:

- ▶ Allah Resulü'nün (s.a.v) ve kızının geçirdiği o sıkıntılı süreç akabinde Hz. Ebu Bekir'in (r.a) verdiği infakı kesmek istemesi insani bir tepkiydi. Ancak "**Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz?**" ayetini duyduğunda hemen bundan vazgeçmişti.
- ▶ şimdi dönüp kendimize bir bakalım. Sürekli iyilikte bulunduğumuz ve yardım ettiğimiz biri bizi incitse bu durumda biz ne yaparız?
- ▶ Acaba Rahman olan Rabbimizin bize karşı ne kadar merhametli olduğunu hatırlayıp biz de o kişi affedebilir miyiz?
- ▶ Peki affetmekle kalmayıp yine o kişiye iyilikte bulunmaya devam edebilir miyiz?
- ▶ İşte Ebu Bekir Sıddık (r.a) sadece Allah rızası için bunu yapmıştı. Allah ondan ve tüm Ashabdan ebeden razı olsun.